

Sbírka zákonů a nařízení republiky Československé

Částka 98.

Vydána dne 13. prosince 1946.

Cena Kčs 1.80.

O B S A H:

(222.—224.) **222.** Zákon o poště (poštovní zákon). — **223.** Nařízení, kterým se provádí zákon ze dne 7. listopadu 1946, č. 222 Sb., o poště (poštovní zákon). — **224.** Vyhláška o rozšíření koncese pro trolejbusovou dráhu ve Zlíně.

222.

Zákon

ze dne 7. listopadu 1946

o poště (poštovní zákon).

Ústavodárné Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

I. Poštovní výhrada.

§ 1.

Vymezení poštovní výhrady.

Stát má výhradní právo dopravovati věci vytčené v § 2, jakož i zříditi a provozovati podnik k dopravě těchto věcí. Souhrn těchto práv tvoří poštovní výhradu.

§ 2.

Věci podléhající poštovní výhradě.

(1) Poštovní výhradě podléhají otevřené nebo uzavřené písemnosti, obsahující aktuální sdělení určitým adresátům, bez ohledu na způsob, jakým jsou tyto písemnosti pořízeny.

(2) Ustanovení odstavce 1 platí i pro písemnosti tam vytčené, dopravované do ciziny, z ciziny nebo v průvozu státním územím.

§ 3.

Výjimky z poštovní výhrady.

(1) Poštovní výhradě nepodléhají

1. věci vytčené v § 2, dopravuje-li je někdo sám nebo je dává dopravovati osobou k tomu zjednanou

a) v obvodu obce, ve které má své bydliště nebo podnik (místní doprava);

b) do jiného místa, pokud dopravované věci nejsou určeny různým adresátům nebo nepocházejí od různých odesílatelů;

2. písemnosti ve vzájemném styku služeb státních dopravních podniků, pokud běží o styk služební a pokud jej zprostředkují zaměstnanci těchto podniků;

3. otevřené listiny, které se odevzdávají dopravcům jako průkaz o zasílaných věcech, pokud se údaje v těchto průkazech vztahují k zasílaným věcem a nemají ráz osobního oznámení.

(2) Věci podléhající poštovní výhradě a určené různým adresátům je dovoleno sdružit pro úsporu poštovních poplatků v jednu zásilku jen tehdy, jsou-li tyto věci určeny osobám bydlícím s adresátem.

II. Činnost pošty.

§ 4.

Výkon poštovní výhrady.

(1) Práva státu, vyplývající z poštovní výhrady, vykonává pošta, která podle potřeby zřizuje, udržuje nebo ruší vlastní poštovní zařízení.

(2) Místní dopravu [§ 3, odst. 1, č. 1, písm. a)] není dovoleno provozovati jako podnik, slouží-li této místní dopravě poštovní zařízení.

§ 5.

Ostatní činnost pošty.

(1) Pošta obstarává mimo dopravu věcí, podléhající poštovní výhradě, také dopravu novin a časopisů, dopravu peněz a jiných cen-

ností, zprostředkuje poukazy a výplaty peněz, vybírá peníze podle zvláštních příkazů a obstarává dopravu zásilek zboží do váhy stanovené zvláštními předpisy.

(2) Pošta vykonává po předechozím souhlasu věcně příslušného ústředního úřadu státní správy i jiné služby, může-li je obstarávat svými zařízeními.

§ 6.

Služební povinnost pošty.

(1) Kde má pošta potřebná zařízení, je povinna poskytovat své služby bez rozdílu každému, kdo vyhoví stanoveným podmínkám.

(2) Pošta může však své služby omezit, odeprít nebo zastavit, vyžaduje-li toho zájem veřejný nebo bezpečnost poštovních zaměstnanců a věcí poštou dopravovaných.

§ 7.

Používání pošty.

(1) Zvláštní předpisy (řády), vydané poštou, stanoví

1. podmínky pro používání pošty, jakož i práva a závazky pošty a těch, kdo pošty používají;

2. poplatky za použití pošty.

(2) Není dovoleno

1. použití pošty, aniž jsou splněny podmínky a zaplacený poplatek stanovené řády;

2. podat k poštovní dopravě za nižší poplatek nebo připojit k zásilce za nižší poplatek věc, které taková poplatková výhoda nepřisluší.

(3) Každý má právo nahlédnouti u poštovních služeben do předpisů uvedených v odstavci 1.

§ 8.

Poštovní tajemství.

(1) Pošta, její zaměstnanci nebo jiní zaměstnanci v poštovní službě, byť i jen dočasně činní, nesmějí nikomu dávat zprávy o poštovním styku určitých osob nebo o obsahu třeba otevřených poštovních zásilek. Pokud ustanovení odstavce 4 nestanoví jinak, nesmějí otvírat uzavřené poštovní zásilky, ani jinak pátrat po jejich obsahu. Osobám třetím nesmějí dát ani možnost, aby se o poštovních zásilkách něčeho dovídaly.

(2) Zprávy o poštovních zásilkách smí pošta dávat jen odesilatel a adresátu nebo jejich oprávněným zástupcům nebo právním

nástupcům. Soudům a úřadům smí pošta vydávat poštovní zásilky, dávat o nich zprávy nebo dovolit nahlížeti do poštovních dokladů jen v případech stanovených zákonem.

(3) Všeobecná povinnost oznamovati určité trestné činy, stanovená zákonem, není dotčena ustanovením odstavce 1 a 2.

(4) Pošta má právo otevřít uzavřené poštovní zásilky:

1. nemohou-li býti ani dodány adresátovi, ani vráceny odesilatel (neodbytné zásilky);

2. zjistí-li se na nich po podání vnější závada, která by mohla mít podstatný vliv na odpovědnost pošty;

3. je-li důvodné podezření, že obsahují věci, jejichž doprava je zakázána zákonem, nebo je nebezpečná, t. j. věci, které by mohly ohrozit lidskou bezpečnost nebo lidské zdraví nebo poškodit jiné věci.

III. Zvláštní oprávnění pošty.

§ 9.

Exekuce a zajištění; zadržovací právo.

(1) Nejsou přípustné exekucní a zajišťovací úkony na peníze plynoucí poště z její činnosti nebo přijaté poštou pro státní pokladnu, na zásilky odevzdané poště k dopravě, dokud nebyly vydány příjemci, na dopravní prostředky, zařízení a nářadí určené pro poštovní službu a na úplatu poskytovanou státem osobám obstarávajícím poštovní dopravu, pokud úplata je určena pro úhradu nákladů na tuto dopravu.

(2) Pokud nejsou přípustné exekucní a zajišťovací úkony, nelze ani zřídit dobrovolné zástavní právo.

(3) Poště přísluší zadržovací právo na zásilky odevzdané jí k dopravě za poplatky a vydaje na zásilkách vážnoucích.

§ 10.

Ostatní oprávnění.

(1) Mimo případy stanovené zákonem nelze poště naříditi výkon veřejných služeb nebo ukládati jí břemena, kterými by byl poštovní řádný a nerušený chod poštovní služby.

(2) Úřady a orgány státní a jiné veřejné správy jsou povinny poskytnouti poště na její žádost neodkladnou a účinnou pomoc k výkonu její služby nebo jejích práv.

(3) Veřejní dopravci a soukromí živnostníci dopravci jsou povinni dopravovati na žádost pošty za přiměřenou náhradu poštovní zásilky a zaměstnance je doprovázející. Pošta při tom přihlídně ke zřetelům hospodárného provozu dopravy.

(4) Poště je vyhrazeno vydávati poštovní známky a jiné poštovní cenniny, jakož i používatí pro poštovní službu zvláštní služební odznaky a oděv.

IV. Stížnosti. Odpovědnost pošty.

§ 11.

Stížnosti.

(1) Při sporech o tom, byly-li náležitě splněny podmínky pro používání pošty, vyhovuje-li postup při poštovní dopravě nebo byli poštovní poplatek správně vyměřeni, je pořad práva vyloučen.

(2) Kdo se cítí poškozen jednáním pošty, může si stěžovati u poštovních správních úřadů. O stížnostech rozhodují tyto úřady v pořadí stolic; jsou povinny projednatí je neodkladně a podle okolností zjednatí nápravu.

(3) Pro řízení o stížnostech podle odstavce 2 použije se obdobně předpisů, platných pro řízení ve věcech správních.

§ 12.

Odpovědnost pošty.

(1) V případech, ve kterých poštovní správní úřad rozhoduje o nárocích vyplývajících z odpovědnosti pošty za věci poštou dopravované, jest straně dotčené rozhodnutím ponecháno na vůli dovolávati se po vyčerpání opravných prostředků nápravy ve výroku o těchto nárocích pořadem práva.

(2) Pro řízení, kterým poštovní správní úřady rozhodují o nárocích podle odstavce 1, platí obdobně ustanovení § 11, odst. 2 a 3.

V. Trestní ustanovení.

§ 13.

Trestné činy.

(1) Poštovní zaměstnanec nebo jiný zaměstnanec v poštovní službě, byť i jen dočasně činný, který úmyslně

1. jedná proti ustanovení § 8, odst. 1, nebo

2. poštovní zásilku poškodí, zničí, odstraní, zadrží nebo zatají, nebo takové jednání třetí osobě dovolí nebo při něm pomáhá,

bude potrestán soudem za přečin vězením od 8 dnů do 6 měsíců, není-li čin přísněji trestný. Zamýšlel-li však vinník zjednatí činem sobě nebo jinému majetkový prospěch, bude potrestán tuhým vězením od 14 dnů do 6 měsíců.

(2) Pokus přečinu je trestný.

(3) Poštovním známkám a jiným poštovním cenninám (§ 10, odst. 4) se poskytuje trestní ochrana podle zvláštních zákonných ustanovení.

§ 14.

Porušení poštovního zákona.

(1) Kdo

1. dopravuje nebo dá dopravit jinak než poštou věci vytčené v § 2, aniž běží o dopravu podle § 3, nebo

2. jedná proti předpisům § 3, omezujícím výjimky z poštovní výhrady, nebo proti ustanovení § 7, odst. 2, nebo

3. zřídí proti ustanovení § 4 podnik k dopravě věci vytčených v § 2,

bude potrestán za těžký důchodkový přešpek pokutou, vyměřenou pětinasobkem až třicetinasobkem poštovního poplatku, o který byla nebo mohla býti pošta zkrácena, a nelze-li výši tohoto poplatku zjistiti, pětinasobkem až třicetinasobkem jeho pravděpodobné výše. Avšak nejmenší pokuta za přešpek podle č. 1 a 2 tohoto odstavce se vyměří částkou 30 Kčs a za přešpek podle č. 3 tohoto odstavce částkou 1000 Kčs. Mimo to, buď vinníku uloženo zaplatiti poště poplatek, o který byla zkrácena, po případě jeho pravděpodobnou výši.

(2) Pokutu podle odstavce 1, nepřesahuje-li částku 500 Kčs a podrobí-li se jí vinník, ukládá poštovní správní úřad; jinak se použije předpisů o stíhání důchodkových přešpeků.

(3) Kdo neoprávněně použije zvláštních služebních odznaků nebo oděvu pro poštovní službu (§ 10, odst. 4), bude potrestán za přešpek okresním národním výborem, neběží-li o čin soudně trestný, pokutou do 5000 Kčs nebo vězením do 14 dnů. V případě nedobytnosti pokuty buď vyměřen zároveň náhradní trest vězení podle míry zavinění do 14 dnů.

(4) Pokus přešpeku podle odstavce 1 a 3 je trestný.

VI. Závěrečná ustanovení.

§ 15.

Úprava vládním nařízením.

Vláda se zmocňuje, aby nařízením upravila odpovědnost pošty za věci poštou dopravované, jakož i ostatní podrobnosti o věcech upravených tímto zákonem.

§ 16.

Mezinárodní poštovní styk.

(1) Mezinárodní poštovní styk a věci s ním souvisící upravují mezinárodní dohody, úmluvy a ujednání. Ustanovení těchto dohod, úmluv a ujednání mají po dobu své mezinárodní účinnosti též účinnost vnitrostátní.

(2) Pokud mezinárodní dohody, úmluvy a ujednání nestanoví nic jiného, platí ustanovení tohoto zákona a předpisů podle něho vydaných též pro mezinárodní poštovní styk.

§ 17.

Zrušovací ustanovení.

Dnem, kdy tento zákon nabývá účinnosti, se zrušují:

cís. patent ze dne 5. listopadu 1837, č. 47 sb. zák. pol. z roku 1838 a č. 240 sb. zák. soud., kterým byl vyhlášen poštovní zákon,

cís. patent ze dne 26. prosince 1850, č. 4 ř. z. z roku 1851, kterým byl vyhlášen provisorní poštovní zákon pro Uhry, Sedmíhradsko atd.,

§§ 423 až 435 důchodkového trestního zákona, vyhlášeného čís. patentem ze dne 11. července 1835, č. 112 sb. zák. pol.,

jakož i všechna v jiných předpisech obsažená ustanovení odporující tomuto zákonu.

§ 18.

Účinnost a provedení.

Tento zákon nabývá účinnosti 30. dnem po vyhlášení; provede jej ministr pošt v dohodě se zúčastněnými členy vlády.

Dr. Beneš v. r.

Dr. Zenkl v. r.

Hála v. r.

223.

Vládní nařízení

ze dne 6. prosince 1946,

kterým se provádí zákon ze dne 7. listopadu 1946, č. 222 Sb., o poště (poštovní zákon).

Vláda republiky Československé nařizuje podle § 15 zákona ze dne 7. listopadu 1946, č. 222 Sb., o poště (poštovního zákona):

§ 1.

Podrobnosti některých ustanovení poštovního zákona.

(1) Poštovními zařízeními podle § 4 poštovního zákona se rozumějí zejména poštovní úřady, poštovny, poštovní kursy, doručovací nebo sběrné jízdy a pochůzky, poštovní schránky a jiné prostředky sloužící poštovní dopravě. O zřizování potrubní pošty platí předpisy zákona ze dne 23. března 1923, č. 60 Sb., o telegrafech.

(2) Věci uvedené v § 5, odst. 1 poštovního zákona, jakož i listiny potřebné k uskutečnění poštovních úkonů v něm výtčených se dopravují poštou zejména jako obyčejné listovní zásilky, doporučené zásilky, cenná psaní, balíky bez udané ceny nebo s udanou cenou do váhy 25 kg, poštovní poukázky, zásilky na dobírku, poštovní příkazy nebo poštovní výběrky. Věci a listiny, které pošta převzala k dopravě, se označují v tomto nařízení, pokud se nemluví o jednotlivých jejich druzích, souhrnným názvem „poštovní zásilky“. O činnosti pošty pro poštovní spořitelnu platí zvláštní zákonná ustanovení.

§ 2.

Podmínky pro používání pošty.

(1) Podrobné podmínky, za kterých lze pošty používat, stanoví, zvláště se zřetelem k jednotlivým druhům poštovních zásilek a k jednotlivým poštovním úkonům, v rámci ustanovení tohoto nařízení poštovní řád, který vydá ministr pošt po slyšení ministrů vnitřního obchodu, zahraničního obchodu a průmyslu a předsedy nejvyššího úřadu cenového, a pokud jde o noviny a časopisy, též ministra informací.

(2) Poštovní řád nabývá účinnosti dnem vyhlášení v poštovním věstníku. Jeho vydání se oznámí v Úředním listě.

§ 3.

Poštovní poplatky.

(1) Poplatky, které pošta vybírá za dopravu poštovních zásilek a za jiné poštovní úkony (poštovní poplatky), stanoví ministr pošt se souhlasem předsedy nejvyššího úřadu cenového, po slyšení ministrů vnitřního obchodu, zahraničního obchodu a průmyslu, a pokud jde o poplatky za dopravu novin a časopisů, též ministra informací. Tyto poplatky se určí stejnými sazbami pro všechny, kdo pošty používají.

(2) Nové poštovní poplatky nabývají platnosti nejdříve 14 dní po vyhlášení v Úředním listě. Zároveň se vyhlásí v poštovním věstníku.

(3) Poštovní poplatky se zapravují zpravidla při podání poštovní zásilky, nebo jde-li o jinou službu pošty, při jejím vyžádání. Nezapraví-li se při podání poštovní zásilky, může pošta vybírat od adresáta při jejím dodání poplatky zvýšené, ne však vyšší než dvojnásobné. K zajištění předem nezapravených poštovních poplatků může pošta žádati od odesílatele zálohu. Za podmínku, které pošta sama stanoví, může poštovní poplatky poshováti.

(4) Zapravují-li se poštovní poplatky při podání poštovní zásilky, je odesílatel povinen doplatiti poplatky, které omylem nebyly od něho vybrány. Poštovní poplatky u zásilek při podání nevyplacených, dobírku a jiné částky (veřejné dávky a pod.), jimiž je zásilka zatížena, a zvláštní výdaje, které s ní pošta měla za dopravy, je povinen zapraviti adresát, než se mu zásilka vydá. Adresát je u takových zásilek také povinen doplatiti poštovní poplatky, dobírku, jiné částky a zvláštní výdaje, které při vydání zásilky nebyly známy nebo omylem nebyly od něho požadovány. Ve všech těchto případech ručí však za poštovní poplatky, jiné částky a zvláštní výdaje též odesílatel, nemohly-li býti vybrány od adresáta. Ustanovení tohoto odstavce platí obdobně také o poštovních poplatcích za jiné poštovní služby.

(5) Nároky na zaplacení nezapravených poštovních poplatků, jiné částky a zvláštní výdaje (odstavec 4) se promlčí, nežádá-li je pošta od adresáta do jednoho roku od dodání poštovní zásilky, nebo od odesílatele do jednoho roku od jejího podání.

(6) Zdráhá-li se odesílatel nebo adresát zaplatiti nezapravené poštovní poplatky, jiné částky nebo zvláštní výdaje (odstavec 4), uloží mu jejich zaplacení ředitelství pošt. Pro

řízení v těchto věcech platí obdobně předpisy vládního nařízení ze dne 13. ledna 1928, č. 8 Sb., o řízení ve věcech náležejících do působnosti politických úřadů (správním řízení). Nezapravené poštovní poplatky a pod. se vymáhají politickou exekucí.

(7) Nárok na vrácení přeplacených poštovních poplatků a zvláštních výdajů třeba uplatnit do jednoho roku od jejich zaplacení. Pošta je povinna vrátiti přeplatky i bez žádosti, zjistí-li je ve stejné lhůtě a jsou-li u jednotlivé zásilky nebo úkonu vyšší 5 Kčs.

§ 4.

Zároveň poštovní dopravy.

(1) Pošta nedopravuje:

a) věci, jejichž doprava je zakázána zákonem;

b) věci, jejichž doprava je nebezpečná, t. j. věci, jež by mohly ohroziti lidskou bezpečnost nebo lidské zdraví nebo poškoditi jiné věci;

c) poštovní zásilky, jejichž vnějšek nebo zjevný obsah je urážlivý, hanlivý, nemravný nebo s hlediska veřejného zájmu závadný.

(2) Zvláštní ustanovení poštovního řádu, vydané v dohodě s ministry dopravy a zdravotnictví, stanoví, které z nebezpečných věcí [odstavec 1, písm. b)] se přijímají k dopravě podmíněčně a jak se musí příslušné zásilky upravit z důvodu bezpečnosti. Je-li důvodné podezření, že nebylo dbáno těchto ustanovení, může pošta zásilky otevřít (§ 8, odst. 4, č. 3 poštovního zákona).

(3) Věci (zásilky) uvedené v odstavci 1 se označují v tomto nařízení slovy „věci vyloučené z dopravy“ a věci uvedené v odstavci 2 slovy „věci podmíněčně připuštěné k dopravě“.

§ 5.

Zvláštní zacházení s poštovními zásilkami.

(1) Pošta může prodati poštovní zásilky, má-li důvodnou obavu, že by se jejich obsah za dopravy zkazil, nebo jsou-li neodbytné.

(2) Pošta může zničiti poštovní zásilky, zkazil-li se jejich obsah za dopravy, nebo jsou-li neodbytné a jejich obsah je bezcenný.

(3) Při otvírání poštovních zásilek v případech uvedených v § 8, odst. 4 poštovního zákona nesmí se jejich obsah prohlížeti podrobněji, než jak toho vyžaduje účel prohlídky. U zásilek požívajících ochrany listovního tajemství musí se učiniti opatření, aby toto tajemství nebylo porušeno.

(4) Při prodeji poštovních zásilek podle ustanovení odstavce 1 jest dbáti toho, aby byly prodány co nejvýhodněji, při čemž však pošta neodpovídá za dosažení určitého výtěžku, ani za včasný prodej. Čistý výtěžek z prodeje poštovních zásilek vydá pošta odesilatel; nemůže-li odesilatele vypátrati, uschová tento výtěžek, aniž jej úrokuje, po tři roky od prvního dne měsíce po prodeji.

(5) Čistý výtěžek z prodeje poštovních zásilek, jejichž odesilatele nebylo lze vypátrati (odstavec 4), jakož i peníze obsažené v neodbytných zásilkách nebo vplacené na neodbytné poštovní poukázky případnou státu (poště), nepřihlásí-li se o ně odesílatel do tří roků od prvního dne měsíce po prodeji nebo po zjištění neodbytnosti.

§ 6.

Odpovědnost odesilatele poštovní zásilký.

(1) Odesílatel poštovní zásilky odpovídá poště za veškeré škody, které způsobila zásilka za poštovní dopravy svým obsahem nebo závadnou úpravou; důkaz o tom přísluší provést poště. Z okolností, že poštovní zásilka byla k dopravě přijata, aniž byla pozastavena, nelze vyvozovati, že zásilka byla bez závady.

(2) Utrpěla-li poštovní zásilka na své úpravě teprve po převzetí k dopravě, nestíhá odesílatele odpovědnost podle odstavce 1.

(3) Uvede-li odesílatel věci vyloučených z dopravy podle ustanovení § 4, odst. 1, písm. b) nebo věci podmíněčně připuštěných k dopravě (§ 4, odst. 2) poštu vědomě v omyl zamčením nebo jiným způsobem nebo nedbá-li vědomě při zasílání věci podmíněčně připuštěných k dopravě podmínek stanovených pro jejich úpravu, uloží mu ředitelství pošt, nadřízené podacímu poštovnímu úřadu, pořádkovou pokutu do 1000 Kčs za každou jednotlivou poštovní zásilku, při čemž se nevylučuje jeho odpovědnost podle odstavce 1 a případné stíhání podle příslušných trestních předpisů. Pro ukládání pokut platí ustanovení § 3, odst. 6, věty 2 a 3.

(4) Věci vyloučené z dopravy podle ustanovení § 4, odst. 1, písm. a) nebo b) a za okolností zmíněných v odstavci 3 i věci podmíněčně připuštěné k dopravě podle ustanovení § 4, odst. 2 propadají ve prospěch státu. Zásilky zmíněné v § 4, odst. 1, písm. c) se pokládají za neodbytné.

§ 7.

Rozsah odpovědnosti pošty.

(1) U doporučené zásilky odpovídá pošta za ztrátu; výši náhrady stanoví ministr pošt obecně jednotnou částkou, nehledíc k hodnotě zásilky, a vyhlásí ji v poštovním věstníku a v úředním listě.

(2) U cenného psaní a u balíku s udanou cenou nebo bez udané ceny odpovídá pošta za ztrátu, úbytek a poškození. Nahrazuje nejvýše obecnou cenu, kterou měla zásilka v místě a v době podání, ale s tímto omezením:

a) U cenného psaní a u balíku s udanou cenou nehradí pošta nikdy více než udanou cenu. Obsahuje-li však taková zásilka cenné papíry neb jiné cenné listiny, nahrazuje pošta pouze náklad, jehož je třeba, aby byly prohlášeny za umořené nebo platně znovu pořízeny, nebo aby byly odstraněny překážky, které pro ztrátu papíru nebo listiny zabraňují vybrati pohledávku; nelze-li to provést a není-li důvod nemožnosti dán v osobě, mající nárok na náhradu, nahradí pošta za podmínky, že se na ni převedou případná práva z takového papíru (listiny), v mezích udané ceny škodu skutečně vzniklou, ale jde-li o cenné papíry, které mají cenu tržní nebo bursovní, nejvýše jejich cenu podle průměru kursů „zboží“ a „peníze“.

b) U balíku bez udané ceny nehradí pošta nikdy více než částku, kterou stanoví ministr pošt obecně podle váhy zásilky a vyhlásí ji v poštovním věstníku a v úředním listě.

(3) U poštovní poukázky odpovídá pošta za vplacené peníze.

(4) U poštovní zásilky na dobírku odpovídá pošta stejně jako u zásilky téhož druhu bez dobírky. Nebyla-li dobírka vybrána nebo byla-li vybrána částkou menší, odpovídá pošta za škodu skutečně vzniklou, ale jen do částky, na niž dobírka zní, a náhradu vyplatí odesílateli za podmínky, že postoupí poště své právo proti adresátovi, vyplývající ze zásilky. Za vybranou dobírku odpovídá pošta jako za peníze u poštovní poukázky.

(5) U cenných psaní a u balíků s udanou cenou nebo bez udané ceny odpovídá pošta v rozsahu stanoveném v odstavci 2 také za škodu vzniklou zpožděním v dopravě, jímž se zásilka zkazila nebo svojí ceny trvale úplně nebo částečně pozbyla. K změně kursu nebo obvyklé tržní ceny se však při tom nepřikládá.

(6) U poštovního příkazu odpovídá pošta za ztrátu příkazního psaní jako za doporučenou zásilku. Ztratí-li se příkazní doklad u dodacího poštovního úřadu po otevření příkazního

psaní, odpovídá pošta za škodu skutečně vzniklou, ale jen do částky, jež se nahrazuje při ztrátě doporučené zásilky. Byl-li příkazní doklad vydán dlužníkovi bez vybrání pohledávky nebo byla-li od něho vybrána částka menší, odpovídá pošta za škodu skutečně vzniklou, ale jen do částky, jež se měla od dlužníka vybrati, a náhradu vyplatí odesílateli za podmínky, že postoupí poště své právo proti dlužníkovi, vyplývající z příkazního dokladu. Za vybranou pohledávku odpovídá pošta jako za peníze u poštovní poukázky.

(7) U poštovní výběrky podané doporučeně odpovídá pošta za ztrátu jako za doporučenou zásilku. Za vybranou pohledávku odpovídá pošta jako za peníze u poštovní poukázky.

(8) Jiné náhrady škody, než náhrady uvedené v předchozích odstavcích, pošta neposkytuje.

§ 8.

V ý j i m k y z o d p o v ě d n o s t i p o š t y.

(1) Pošta není povinna nahraditi podle § 7 škodu, vzniklou ztrátou, úbytkem, poškozením nebo zpožděním v dopravě poštovní zásilky:

a) zavinil-li škodu odesílatel nebo adresát nebo vznikla-li škoda z povahy zasílané věci, při čemž platí domněnka, že mohla-li podle okolností vzniknouti škoda z povahy zasílané věci, že z ní vznikla;

b) byla-li škoda způsobena vyšší mocí;

c) byla-li na cenném psaní nebo balíku v podvodném úmyslu udána a v řízení o náhradě požadována cena příliš vysoká;

d) jde-li o věci vyloučené z dopravy (§ 4, odst. 1) nebo o věci podmíněčně připuštěné k dopravě (§ 4, odst. 2), u nichž odesílatel uvedl poštu vědomě v omyl zamlčením nebo jiným způsobem nebo nedbal vědomě podmínek stanovených pro jejich úpravu (§ 6, odst. 3);

e) vznikla-li škoda na cizím poštovním území a není-li s příslušnou cizí poštovní správou sjednáno, že pošta přejímá za tuto správu odpovědnost.

(2) Byla-li na poštovní zásilce po převzetí k dopravě zjištěna škoda, na jejímž vzniku nese pošta spoluvinu, poskytuje pošta náhradu podle poměru vlastního zavinění.

(3) Odpovídá-li v případě odstavce 1, písm. e) cizí poštovní správa za poštovní zásilku, musí pošta odesílateli býti nápomocna při uplatňování nároku u této poštovní správy.

§ 9.

Z á n i k o d p o v ě d n o s t i p o š t y.

(1) Odpovědnost pošty za škodu vzniklou úbytkem, poškozením nebo zpožděním v dopravě cenných psaní nebo balíků zásadně zaniká, převzal-li zásilku oprávněný příjemce.

(2) Odpovědnost zmíněná v odstavci 1 však nezaniká:

a) zjistí-li se škoda při otevření zásilky podle ustanovení § 8, odst. 4, č. 2 poštovního zákona;

b) zjistí-li škodu adresát při přejímání cenného psaní podaného otevřeně;

c) žádá-li příjemce o zjištění škody u dodacího poštovního úřadu v úředních hodinách bez zbytečného odkladu po převzetí zásilky, a to u cenného psaní nebo u balíku s udanou cenou nejpozději v nejbližší pracovní den a u balíku bez udané ceny nejpozději v nejbližší třetí pracovní den; přitom musí předložit zásilku a prokázat, že škoda nebyla patrna z vnější úpravy zásilky při převzetí a nevznikla po něm.

§ 10.

U p l a t ň o v á n í n á r o k u n a n á h r a d u.

(1) Uplatnění nárok na náhradu je oprávněn odesílatel poštovní zásilky. Přijme-li však adresát cenné psaní nebo balík, u něhož byla zjištěna škoda, přísluší nárok na náhradu jemu. Při ztrátě poštovní zásilky může odesílatel postoupiti svůj nárok na náhradu adresátu.

(2) Nárok na náhradu třeba uplatniti do jednoho roku po podání poštovní zásilky prohlášením, jež osoba, které nárok přísluší, podá u pošty nebo jež se s ní sepíše u pošty, jinak nárok zanikne. Uvedená lhůta se počíná dnem, který následuje po dni podání poštovní zásilky. Požádá-li odesílatel nebo adresát v této lhůtě u kteréhokoliv poštovního úřadu o úřední pátrání po poštovní zásilce, přerušuje se lhůta na dobu ode dne podání žádosti do dne, kdy odesílateli nebo adresátu dojde oznámení o výsledku pátrání, počítajíc v to tento den.

(3) Uplatňuje-li odesílatel nebo adresát nárok na náhradu za ztracenou poštovní zásilku, musí předložit úřední podací stvrzenku. Nemůže-li tak učiniti, je předpokladem nároku na náhradu, že je poštovní zásilka zapsána v dokladech pošty nebo že se její podání dokáže jinak.

(4) Rozhodovati o nároku odesílatelově na náhradu přísluší ředitelství pošt, jež je nad-

řízeno podacímu poštovnímu úřadu, o nároku adresátově ředitelství pošt, jež je nadřizeno dodacímu poštovnímu úřadu. Náhrada se pokládá ihned, jakmile byla zjištěna náhradová povinnost pošty a výše náhradové částky.

§ 11.

Závěrečné ustanovení.

Zrušuje se vládní nařízení ze dne 19. června 1936, č. 175 Sb., o používání pošty, jakož i použitelnost vládního nařízení ze dne 11. dubna 1940, č. 134 Sb., jímž se mění vládní nařízení č. 175/1936 Sb. o používání pošty, a vládního nařízení ze dne 28. srpna 1941, č. 327 Sb., kterým se mění §§ 10 až 13 vládního nařízení č. 175/1936 Sb. o používání pošty.

§ 12.

Účinnost a provedení.

Toto nařízení nabývá účinnosti 30. dnem po vyhlášení; provede je ministr pošt v dohodě se zúčastněnými ministry.

Dr. Zenkl v. r.

Ursíny v. r.
Fierlinger v. r.
Široký v. r.
Dr. Ripka v. r.
Nosek v. r.
Dr. Stránský v. r.
Dr. Drtina v. r.

Kopecký v. r.
Laušman v. r.
Duriš v. r.
Dr. Pietor v. r.
Ing. Kopecký v. r.
Hála v. r.
Majer v. r.

224.

Vyhláška ministra dopravy

ze dne 3. prosince 1946

o rozšíření koncese pro trolejbusovou dráhu ve Zlíně.

Podle § 10, odst. 2 zákona ze dne 20. května 1937, č. 86 Sb., o drahách (železničního zákona), vyhláši:

§ 1.

Ministerstvo dopravy jako železniční správní úřad v dohodě s ministerstvem národní obrany a s ministerstvem financí rozšiřuje podle § 162, odst. 1 železničního zákona koncesi pro trolejbusovou dráhu ve Zlíně, uveřejněnou vyhláškou ministra dopravy a techniky ze dne 2. dubna 1943, č. 114 Sb., také pro veřejnou přepravu zboží v rozsahu, určeném v § 1 této koncese.

§ 2.

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Dr. Pietor v. r.